

man er kommen bort fra Tillægslovingen. Det er jo en stor Fejltagelse. Det er jo nemlig til stor Gavn for Kommunerne, og ikke en Gene for Kommunerne, at de kunne gribe en Mand paa en hvilken som helst Tid af Aaret. Den legale Regel har jo hidtil været den, at han kun kan sættes i ny Stat den 1ste Juli og kun, naar han er til Stede paa den Tid. Nu ophæver man Tillægslovingen og tilføjer, at han til enhver Tid kan anættes i Stat, saaledes som man allerede har det her i Kjøbenhavn. Dette er en stor Fordel for Kommunerne og særlig for de nordjællandske Kommuner, som lade til at tro, at de blive brøstholdne ved denne Bestemmelse. Ganste det modsatte er jo Tilfældet. — De mere administrative Regler, som Lovforslaget indeholder om Skattelængden, Opholdslængden, Vedtægtsbestemmelser og Overligningsmyndighederne, ere i det væsentlige opretholdt fra Lovforslaget, saaledes som det forelaa her i Fjor, og jeg tror ikke, at vi paa dette Stadium kunne komme til en endelig Afgørelse af disse Bestemmelser. Jeg tror, at den Sag maa rykkes længere frem, og at en Forhandling med det andet Ting om disse Punkter vil være nødvendig, inden man kommer til en sikker Afgørelse. Jeg skal sige, at der her er faldet adskillige Bemærkninger om Vedtægten, som det har glædet mig i høj Grad at høre, thi man har jo hidtil været misfornøjet med, at man overhovedet skulde have Vedtægter. Jo mere specielt vi komme ind paa Vedtægts spørgsmaalet her, desto mere tilfreds vil jeg være, og det vil virkelig være nødvendigt i ethvert Tilfælde til en vis Grad, at man her enes om Vedtægts Bestemmelser; hvilken Myndighed Ministeren efter Lovforslaget skal have eller ikke have, er det ikke mig om at gøre. Jo mindre, desto bedre! Kunne de Herrer faa et Lovforslag udformet saaledes, at Ministeren udelades næsten overalt, skal jeg være meget tilfreds, men jeg tror, at det vil gaa, som det allerede er gaaet adskillige Gange, at man ikke vil kunne finde paa at formulere Bestemmelserne i visse bestemte Retninger, og at man saa til syvende og sidst bliver nødt til at sige, at det skal bevo paa et administrativt Støn, hvorledes Ordningen skal være. Ligningskommissionen er jo i Landkommunerne Sogneraadet, og Overligningskommissionen er Amtsraadet, men i Kjøbenhavn og Købstæderne er Forholdet et noget andet. Det kan være meget naturligt, at man paa Landet har taget Sogneraadet til Ligningskommission, hvor Forholdene ere mindre, men for øvrigt er der ogsaa Stæder, hvor Forholdene ere saa store, at det er tvivlsomt, om man bør paatvinge Sogne-

raadet at være Ligningskommission. At gøre Amtsraadet til Overligningskommission er en mindre heldig Tanke. Man er kommen ind derpaa, fordi man havde gjort Sogneraadene til Ligningskommissioner, da Amtsraadet er den overordnede kommunale Myndighed. At Amtsraadet er det, er overordentlig heldigt i mange Forhold, og i personlige Forhold er det i høj Grad naturligt, men i Bestatningsforhold stiller Sagen sig anderledes. Der skal der foretages ganske anderledes særlige Undersøgelser, og et Raad, der holder Møde 4 à 6 Gange om Aaret og bestaar af mange Medlemmer, er ikke egnet dertil. Dertil er man bedre tjent med en mindre Kommission, som kun bestæfter sig med den Slags Spørgsmaal. Det er derfor uheldigt at gøre Amtsraadet til Overligningskommission. Men hvorledes man vil ordne Forholdet til syvende og sidst, kan jo blive Genstand for nærmere Overvejelse. At beholde den overordnede kommunale Myndighed som Overligningskommission, tror jeg ikke, man skal sætte sig for fast i. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wassard) mente, at det var tvivlsomt, om de mellemkommunale Bestatningsregler kunne anvendes i alle Forhold, om de ere anvendelige ogsaa, hvor der er Tale om partiel Stat, Stat for en Tid eller Stat i Næringskommunen. Jeg forstaa Lovforslaget saaledes, at Reglerne ere anvendelige under alle Forhold, men det kan jo nærmere undersøges, om der er Spørgsmaal, der behøve at klargøres. Det ærede Medlem nævnte endvidere et Spørgsmaal, som har ikke ringe almindelig Betydning, nemlig om Skatteaaret. Skatteaaret er nu i hele Landet Kalenderaaret. Kjøbenhavn har ganske vist et andet Ligningsaar, og Frederiksberg har taget sig et andet, men har det egentlig ikke. Men Kjøbenhavns Regnskabsaar er ogsaa Kalenderaaret, og det har en vis Betydning. Det vilde af mange Grunde være en overordentlig Ulempe for mange Kommuner at gaa bort fra Kalenderaaret som Ligningsaar, og jeg vilde meget beklage, om det skete. Det er heller ikke paa nogen Maade nødvendigt. De Vanskeligheder, man skal overvinde, for saa vidt der kommer nogen Uoverensstemmelse mellem Kommunerne, kan man nok komme ud over. I alt Fald vil jeg paa Forhaand erklære mig imod, at man gør Finansaaret til Landkommunernes og Købstadkommunernes Ligningsaar. Jeg tror, at man skal fastholde Kalenderaaret, og jeg tror, at Forholdene endda lade sig ordne over for Kjøbenhavn. — Jeg kan som sagt meget godt forstaa, at dette Lovforslag kan give Anledning til Tvivl, og jeg kan